

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/93/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417201031
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6417201031.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členiek senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci žalobkyne: S. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ul. 1. mája XXXX/XX, XXX XX Z. O., zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, R.: XX XXX XXX, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 999,83 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 24Csp/15/2017 - 81 zo dňa 23. augusta 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 24Csp/15/2017 - 81 zo dňa 23. augusta 2018 v napadnutej časti, v ktorej súd prvej inštancie vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a v závislom výroku o náhrade trov konania (výrok III.) p o t v r d z u j e .

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 999,83 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,0 % ročne zo sumy 999,83 € od 08.03.2017 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (výrok I.).

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok II.).

Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok III.).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa uplatnila voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 999,83 € s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ktorý jej vznikol voči žalovanému, plnením v súvislosti so Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorých jej mal byť zo strany žalovaného poskytnutý úver. Je zrejmé, že: 1) tieto zmluvy o revolvingovom úvere v časti úveru ani revolvingu neobsahuje údaje o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda uvedenie či ide o hotovostné, alebo bezhotovostné čerpanie, jednorázové prípadne uskutočnené vo viacerých platbách a pod., 2) tieto zmluvy o revolvingovom úvere v časti úveru ani revolvingu ďalej neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý má byť podľa dostupnej judikatúry určený konkrétnym dňom splatnosti poslednej splátky, 3) tieto zmluvy o revolvingovom úvere v časti úveru ani revolvingu neobsahuje údaje o resp. nečlení splátky úveru na termíny istiny,

úroku a iných poplatkov tak, ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. 4) tieto zmluvy o revolvingovom úvere v časti revolvingu ďalej neobsahuje údaj o výške úrokov a iných poplatkov tak, ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. 5) tieto zmluvy o revolvingovom úvere obsahuje väčšie množstvo ustanovení, ktoré možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovenia, ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Najrozpornejšími ustanoveniami, ktoré sú v zrejmom a hrubom rozpore s dobrými mravmi sú ustanovenia týkajúce sa odplaty za poskytnutie úveru. Odplata za poskytnutie úveru dosahuje úroveň 70,01 %, čo niekoľkonásobne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i s dobrými mravmi. Z predmetných zmlúv o revolvingovom úvere je zjavné, že obligatórne údaje obsiahnuté v týchto zmluvách o úvere boli do zmlúv doplnené až po prijatí návrhu na uzavretie zmlúv zo strany žalobcu. Dňa 19.09.2013 žalobca podal Žiadosť (návrh) o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX. Dňa 23.09.2013 bola táto žiadosť (návrh) doplnená o údaje v bode 6 a takisto došlo aj zmene údajov o predpokladanej RPMN. Dňa 19.09.2013 žalobca podal Žiadosť (návrh) o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX. Dňa 20.09.2013 bola táto žiadosť (návrh) doplnená o údaje v bode 6 a takisto došlo aj zmene údajov o predpokladanej RPMN. Zo spôsobu uzatvárania týchto zmlúv vyplýva, že ide o typické príklady prijatia návrhu s dodatkami a zmenami, ktorý tým znamená odmietnutie návrhu zo strany žalobcu. Ich akceptácia zo strany žalovaného nebola vykonaná. Tým že návrhy predmetných zmlúv o revolvingovom úvere bol doplnený a sčasti aj zmenený, žalobca sa domnieva, že z tohto dôvodu nedošlo k platnému uzavretiu zmlúv o revolvingovom úvere. V skutočnosti výška RPMN dosahuje v prípade oboch zmlúv hodnotu 93,03 % (viď výpočet RPMN interaktívnou kalkulačkou). Žalovaný úmyselne vo svojich zmluvách, ktoré predkladá neinformovaným spotrebiteľom, uvádza nižšie hodnoty RPMN, nakoľko neinformovaný spotrebiteľ bez príslušného vzdelania ich výšku nevie posúdiť a výhodnosť poskytovaných úverov posudzuje práve podľa takýchto údajov. Ak by žalovaný v predmetnej zmluve uviedol skutočnú výšku RPMN (v prejednávacom prípade vo výške 93,03 %). Vzhľadom na vyššie uvedené mal žalovaný právo len na vrátenie ním poskytnutej istín úverov vo výške 1 592,04 € to bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov. Zo strany žalobcu však bolo na Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX poukázaných celkovo 1 268,55 € a na Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX celkovo 1 323,32 €. Zo strany žalobcu však bolo na základe predmetných zmlúv o úvere poukázané na účet žalovaného plnenie v súhrne 2 591,87 €, to znamená o 999,83 € viac, než mal žalovaný na základe predmetných zmlúv nárok. V rozsahu sumy 999,83 € tak došlo na základe predmetných zmlúv k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného.

3. Žalovaný namietol, že medzi účastníkmi konania nebola uzatvorená žiadna spotrebiteľská zmluva. K tvrdeniam žalobcu, že zmluva neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru žalovaný uviedol, že zmluvy o revolvingovom úvere sú tvorené ustanoveniami nachádzajúcimi sa na ich lícnej strane, a tiež zmluvnými dojednaniami nachádzajúcimi sa na rubovej strane tej istej listiny. Zároveň obsah zmluvy tvoria aj prílohy, ktoré sa v zmysle článku 7., ods. 7.1 zmluvných dojednaní sú neoddeliteľnou súčasťou zmlúv. Ustanovenia Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmluvy majú v zásade dispozitívnu povahu, čo vyplýva zo základnej zásady civilného práva - zmluvnej slobody. V zmysle uvedeného preto Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru) ale je súčasťou zmluvy ako takej. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva pritom nielen zo spomenutého splátkového kalendára, ale aj z Oznamenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Zmluva teda údaj o termíne konečnej splatnosti úveru obsahuje. Z uvedeného zároveň vyplýva aj údaj o dobe trvania zmluvy. Odplata, ktorá je regulovaná v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa (teda okrem úroku aj prípadne ďalšie poplatky, ktoré v súvislosti s úverom má zaplatiť s výnimkou tých, ktoré nie sú povinné a teda predpokladom pre získanie úveru). Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotu priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je na mieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Jediný rozdiel medzi údajmi uvedenými v bode 5 Zmluvy a bode 6 (teda medzi návrhom a prijatím návrhu) Zmluvy o revolvingovom úvere je v údají RPMN, lenže tento údaj nie je predmetom konsenzu zmluvných strán, okamih a spôsob jeho určenia, de iure neumožňuje navrhovať ho.

4. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania zistil skutkový stav, ktorý posúdil aj podľa § 52 ods. 1, 3, 4, § 54 ods. 1, § 107, § 39, § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1, 2 písm. f), j), § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.

5. Z obsahu Zmlúv o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, vyplýva, že žalovaný pri uzavretí týchto zmlúv konal v rámci svojho predmetu podnikania. Žalobkyňa uzavrela zmluvy ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ani v rámci výkonu svojho zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa obsahu Zmlúv o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX sa dá posúdiť, že ide o tzv. typové alebo formulárové zmluvy, vyhotovené pre širší neurčený okruh spotrebiteľov s minimálnou možnosťou spotrebiteľa zasiahnuť do obsahu zmluvy a tak podstatným spôsobom ovplyvniť jej obsah. Okresný súd po preskúmaní obsahu a predmetu zmlúv ako aj postavenia účastníkov zmluvy dospel k záveru, že právny vzťah, založený predmetnými zmluvami je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský a Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX je potrebné považovať za zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z..

6. Hoci je v Zmluvách o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX je dohodnutá výška úverov v sume 930,00 €, že žalovaný pohľadávku žalobkyne na poskytnutie schválenej výšky úveru započítal so svojou pohľadávkou na zaplatenie odplaty vo výške 133,98 €. Nakoľko Súdny dvor EU v rozsudku vo veci C-377/14 Ernst Georg Radlinger a Helena L. proti FINWAY a.s., zo dňa 21.04.2016 skonštatoval, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené, dospel súd k záveru, že žalobca žalovanému v skutočnosti poskytol spotrebiteľský úver len vo výške 796,02 €.

7. Zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Z uvedeného dôvodu zákon č. 129/2010 Z.z. stanovuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ods. 2. V zmluvách o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX absentuje dohoda o RPMN. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že výška RPMN bola v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX iná v návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobcu (pri úvere 70,01 % a pri revolvingu 63,32 %) a iná v akceptácii žalobcu (pri úvere 67,93 % a pri revolvingu 70,01 %) v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX iná v návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobcu (pri úvere 70,01 % a pri revolvingu 63,32 %) a iná v akceptácii žalobcu (pri úvere 68,48 % a pri revolvingu 70,01 %). S poukazom na ustanovenie § 44 ods. 2 vetu prvú OZ totiž v dôsledku tejto zmeny RPMN je potrebné vyjadrenie žalobcu v zmluve považovať za nový návrh, ktorý by však žalovaný musel písomne akceptovať, k čomu ale nepochybne nedošlo. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.09.2013 a Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.09.2013 (ktoré okrem obsahových náležitostí uvedených v bode 6. zmluvy obsahujú aj ďalšie údaje, ako je dátum splatnosti jednotlivých splátok, dátum splatnosti prvej splátky úveru, dátum konečnej splatnosti úveru), okresný súd ako jednostranné právne úkony žalobcu podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka považoval za nový návrh zmluvy, ktorý však nebol zo strany žalovaného akceptovaný a ho okresný súd nepovažoval za súčasť zmluvy o úvere.

8. Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX okresný súd podrobil aj kontrole z hľadiska princípov absolútnej neplatnosti právnych úkonov. Úver bol v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX ako aj v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX žalobkyňi poskytnutý s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 70,01 %. Dojednanie úrokov vo výške niekoľkonásobne vyššej ako priemerná úroková miera zo spotrebiteľských úverov bánk poskytnutých v roku 2013 (ktorá činila pre spotrebiteľské úvery so začiatčnou fixáciou úrokovej sadzby od 1 do 5 rokov celkovo 11,16 % a v mesiaci september 2013 činila 11,04 %), je dojednaním, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je v zhladom na ich neprimeranú výšku v rozpore s dobrými mravmi a z tohto dôvodu ho súd v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka posúdil ako neplatné.

9. Okresný súd vzniknutý nárok následne posudzoval podľa § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457 Občianskeho zákonníka.

10. V dôsledku absolútnej neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v časti dohodnutého úroku a konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, ktorý bol žalobkyni na základe tejto zmluvy poskytnutý, vznikla žalovanému povinnosť vrátiť žalobkyni majetkový prospech vo výške 527,30 € (suma úhrad žalobkyne vo výške 1 323,32 € - výška reálne poskytnutého spotrebiteľského úveru 796,02 €), získaný ako bezdôvodné obohatenie. V dôsledku absolútnej neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v časti dohodnutého úroku a konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, ktorý bol žalobkyni na základe tejto zmluvy poskytnutý, vznikla žalovanému povinnosť vrátiť žalobkyni majetkový prospech vo výške 472,53 € (suma úhrad žalobkyne vo výške 1 268,55 € - výška reálne poskytnutého spotrebiteľského úveru 796,02 €), získaný ako bezdôvodné obohatenie. Z uvedeného dôvodu okresný súd považoval žalobou uplatnený nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 999,83 € (527,30 € + 472,53 €) od žalovaného za dôvodný a vyhovel mu tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

11. V súlade s § 517 ods. 2 a § 563 Občianskeho zákonníka okresný súd priznal žalobkyni úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, t.j. od 08.03.2017 do zaplata. Vo zvyšnej časti úrokov z omeškania okresný súd žalobu zamietol.

12. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa dosiahla v konaní plný úspech čo sa týka žalovanej istiny, neúspešná bola len v časti uplatneného príslušenstva. Z uvedeného dôvodu jej okresný súd priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

13. Proti rozsudku v časti, v ktorej bolo žalobe vyhovené a v závislom výroku o náhrade trov konania podal v súlade s § 355 ods. 1 CSP, v lehote v súlade s § 362 ods. 1 CSP odvolanie žalovaný, navrhol rozsudok prvej inštancie vo výroku I. zmeniť tak, že súd návrh zamietne.

14. Odvolateľ namietal, že údaj o RPMN nemožno dohodnúť, pretože je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, teda, pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje patrí aj dátum prvého čerpania úveru. Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom, ale aj spôsobom jeho určenia vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil tento údaj výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom, potom by porušil zákona č. 129/2010 Z.z.. Nie je zrejmé ani to, na základe čoho súd dospel k záveru o tom, že žalobca navrhol údaj o RPMN. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Samotný zákon č. 129/2010 Z.z. napríklad v § 11 ods. 1 písm. c) uvádza, že nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa spôsobuje bezúročnosť úveru. Teda zákon aj na tomto mieste vychádza z určenia RPMN spôsobom stanoveným v zákone č. 129/2010 Z.z., a nie z toho, že pôjde o dohodnutý údaj. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/839/2016 zo dňa 29.06.2016 a na to, že RPMN je iba informácia určená spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Ak teda súd prvej inštancie dospel k záveru, že nedošlo k vzniku zmluvy z dôvodu, že zmluvné strany sa nedohodli na hodnote RPMN, potom tento záver súdu je vecne nesprávnym. Súd prvej inštancie, teda nesprávne posúdil otázku vzniku zmluvných vzťahov.

15. Odvolateľ namietal ako druhý dôvod uvedený súdom prvej inštancie a to, že v zmluvách absentuje konečná splatnosť úveru a úvery poskytnuté na základe zmluvy o revolvingovom úvere sú bezúročné pre absenciu konečnej splatnosti úveru, pretože nedostatok tejto náležitosti nemôže a nikdy nemohla byť v zmysle unijného práva dôvodom pre bezúročnosť úveru. Súd prvej inštancie tiež nesprávne posúdil, že v zmluve bola dohodnutá neprimeraná odplata, pričom poukázal na porovnanie s priemernými úrokovými sadzbami bánk. Odvolateľka namietala, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade so zákonom, pretože otázku primeranosti odplaty nehodnotil podľa príslušného zákonného ustanovenia. Maximálna výška odplaty pre úvery bola v čase uzavretia jednotlivých zmlúv o revolvingovom úvere upravená v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. V zákone bolo teda výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Porovnávanie s údajmi bánk je samo o sebe nesprávne, banka si svoj „zisk“ účtovala v danom období aj za vedenie úverového účtu, spracovanie platieb, a pod., čiže úrok nebol pre ňu jediný výnos za požičanie peňazí, ale bol tam celý rad

ďalších položiek, ktoré musel dlžník zo spotrebiteľského vzťahu platiť. Za podstatné prevýšenie sa pritom považuje také, ktoré je viac ako o 25 - 27 %. Priemerná RPMN bola 46,06 % a táto nebola podstatným spôsobom prevýšená. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 14Co/1016/2014 zo dňa 30.03.2016. Vzhľadom na vecnú nesprávnosť rozhodnutia napadol aj závislý výrok o náhrade trov konania.

16. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdiť. Poukázal na to, že nemohlo dôjsť k platnému uzavretiu zmluvy, nakoľko v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2) Občianskeho zákonníka sa prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny považuje za nový návrh. Po zaslaní žiadosti žalobcu o poskytnutie úveru táto žiadosť bola doplnená žalovaným o údaje v bode 6 žiadosti a tiež došlo k zmene niektorých údajov. Na základe týchto zmien tak došlo k poskytnutiu úverového produktu žalobcovi, ktorý je pre neho nevýhodnejší, než poskytnutie ktorého sa podanou žiadosťou domáhal. Toto doplnenie údajov do bodu 6 predmetných zmlúv žalobca považuje za prijatie návrhu s dodatkami, ktoré sa považuje za nový návrh v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2) Občianskeho zákonníka, nakoľko zmena návrhu považovaná za nový návrh nebola druhou zmluvnou stranou prijatá, nemohlo dôjsť k platnému uzavretiu zmluvy. Poukázal na rozsudok KS Košice sp. zn. 3Co/245/2017, KS BB 13Co/1266/2016, 13Co/1269/2014, 17Co/233/2016. Ďalej poukázal na to, že v prípade, že je v zmluve o úvere nesprávne uvedená hodnota RPMN je potrebné na danú situáciu prihliadať tak, ako keby tento údaj v zmluve uvedený nebol (napr. rozhodnutie KS Trenčín 5Co/764/2015, KS Prešov 3Co/29/2014, 2Co/102/2011). Správnosť tvrdení o tom, že na nesprávne uvedené údaje o výške RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere treba prihliadať tak, ako keby v nej uvedené neboli, a teda danú zmluvu je potrebné posúdiť ako bezúročnú a bezpoplatkovú potvrdzuje aj neskoršie zakotvenie ustanovenia § 11 ods. 1) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý nahradil zákon č. 258/2001 Z. z., v ktorom sa uvádza, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, je správny aj záver súdu o tom, že zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru a treba ju považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

17. V dôsledku podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario, len v rozsahu odvolania žalobcu podľa § 379 CSP a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

18. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

19. V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval, keď rozhodol v zmysle enunciatu. Dôvody, pre ktoré tak urobil okresný súd rozobral v odôvodnení rozsudku.

20. Súd prvej inštancie správne zhodnotil, že na základe návrhu zmluvy mala byť uzatvorená spotrebiteľská zmluva - zmluva o úvere a správne na uvedený vzťah aplikoval ustanovenia aj Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z.

21. Odvolací súd k námietka odvolateľa, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, že nedošlo k vzniku zmluvy z dôvodu, že zmluvné strany sa nedohodli na hodnote RPMN, pretože RPMN sa nedohaduje, ale je vypočítaný udáva, že táto námietka nespôsobuje vecnú nesprávnosť rozhodnutia.

22. Z bodu 5. žiadostí o poskytnutie revolvingových úverov / zmlúv o revolvingovom úvere vyplýva, že žalobkyňa žiadala o poskytnutie úverou za určitých konkrétnych podmienok uvedených v bode 5. žiadostí/návrhov o poskytnutie revolvingových úverou a žalobkyňou bola žiadosť podpísaná 19.09.2013. Žalovaný však schválil úvery s podmienkami špecifikovanými v bode 6. žiadosti o poskytnutí revolvingových úverov/zmlúv o revolvingových úveroch, pričom žalovaným boli zmluvy podpísané dňa 20.09.2013 (č. I. 13 spisu) a 23.09.2013 (č. I. 18 spisu).

23. Predmetný bod. 6 formulára obsahujú údaje o žalovaným schválenom revolvingovom úvere, kde sú na rozdiel od žiadosti/návrhu žalobkyne na uzatvorenie zmluvy uvedené iné údaje ako navrhla žalobkyňa v návrhu na uzatvorenie zmlúv, a to iná výška RPMN za úver a taktiež aj predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu, navyiac oproti návrhu žalobkyne je uvedená aj ročná úroková sadzba úrokov z omeškania vo výške 5,5 %.

24. Predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Návrh zmluvy musí byť prejavom vôle smerujúcej k uzavretiu zmluvy, musí byť adresovaný, určitý. Včasnú vyhlásenie osobou, ktorej bol návrh určený, a z ktorého možno vyvodíť jej súhlas, je prijatím návrhu. Ide o jednostranný adresovaný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v jeho celom rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy. Forma tohto včasného vyhlásenia nie je predpísaná, okrem prípadov, keď ju určuje zákon alebo dohoda účastníkov. Platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy je zmluva uzavretá a nadobúda účinnosť. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Uvedené bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

25. Súd prvej inštancie zistil, že žalobkyňa navrhla žalovanému uzavretie zmlúv podľa údajov uvedených v bode 5 žiadosti o poskytnutie revolvingových úverov, resp. zmlúv o revolvingovom úvere, teda bod 5 obsahuje návrh žalobkyne na podmienky, za ktorých je ochotná uzavrieť úverovú zmluvu. Žalovaný neakceptoval tento návrh žalobkyne na uzavretie úverovej zmluvy vo všetkých častiach tak, ako mu bol predložený. Žalovaný v bode 6 - údaje o schválení revolvingového úveru uviedol iné údaje o RPMN a predpokladanej RPMN, tiež navyiac uviedol údaj o ročnej sadzbe úrokov z omeškania vo výške 9,25 %. Keďže z textu bodu 6 - "údaje o schválenom revolvingovom úvere", teda úkonu, ktorý mal byť (aj podľa tvrdenia žalovaného v odvolaní) akceptáciou návrhu žalobkyne na uzatvorenie zmluvy vyplýva, že tento obsahuje doplnky a zmeny oproti návrhu, ktorý predložila žalobkyňa žalovanému, k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere nedošlo, keďže žalovaný tým, že doplnil návrh, ktorý predložila žalobkyňa, resp. ho pozmenil v niektorých častiach, predložil nový návrh zmluvy, k prijatiu ktorého žalovanou nedošlo. V súlade s § 44 ods. 2 OZ, prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. V tomto štádiu (procesu uzatvárania zmluvy), treba prijatie návrhu so zmenami považovať za nový návrh aj vtedy, ak sa tieto zmeny netýkajú podstatných náležitostí navrhovanej zmluvy. Nie je možné v danom štádiu ustáliť, ktorá zo zmeňujúcich skutočností je pre zmluvnú stranu natoľko významná, že by bez tejto zmeny zmluvu neuzavrela. Druhá veta odstavcu 2 uvedeného ustanovenia vo svojej podstate je výkladovým pravidlom pre prípad, že akceptácia návrhu vo vzťahu k návrhu nevykazuje obsahové zmeny, ale iba obsah návrhu inak pojmovo označuje. Nie je ani podstatné, či v konečnom dôsledku, by išlo o dojednanie platné, resp. neplatné. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka konštatuje, že súd prvej inštancie správne ustálil, že žalobkyňa bol predstretý nový návrh na uzavretie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. Žalovaný netvrdil, že by žalobkyňou došlo k prijatiu tohto nového návrhu. Ak žalovaný mal v úmysle poskytnúť žalobkyňu úver na základe podmienok iných ako boli uvedené v žiadosti žalovanej o poskytnutie revolvingového úveru, nič mu nebránilo, aby svoj nový návrh (už obsahujúci zmeny) na uzavretie zmluvy predstrel žalobkyňu za účelom vyjadrenia súhlasu žalobkyne s takýmto novým návrhom. Súd prvej inštancie v bode 21. odôvodnenia správne tiež Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.09.2013 a Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.09.2013 (ktoré okrem obsahových náležitostí uvedených v bode 6. zmluvy obsahujú aj ďalšie údaje, ako je dátum splatnosti jednotlivých splátok, dátum splatnosti prvej splátky úveru, dátum konečnej splatnosti úveru) podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka považoval za nový návrh zmluvy, ktorý však nebol zo strany žalovaného akceptovaný a preto ho nepovažoval za súčasť zmluvy o úvere.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené nedošlo k uzatvoreniu zmluvy. Odvolací súd zdôrazňuje, že námietka žalovaného, že údaj o RPMN sa určuje výpočtom, nemá vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia. Údaj o výške RPMN sa síce vypočítava, avšak je rozhodujúci v procese uzatvárania zmluvy pretože, vlastne zobrazuje „cenu“ úveru, podľa tohto údaju spotrebiteľ vie zistiť výhodnosť/nevýhodnosť uzatváranie zmluvy, tento údaj o „cene“ umožňuje spotrebiteľovi porovnať cenu daného produktu, umožňuje mu posúdiť rozsah svojho záväzku, a teda na základe tohto údaja sa rozhodnúť, či do zmluvného vzťahu vstúpi, alebo nie. Ide o údaj podstatný pri uzatváraní zmluvného vzťahu, pretože umožňuje spotrebiteľovi posúdiť „cenu“ poskytovaného úveru, porovnať výhodnosť úveru.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené, keď súd dospel k správne mu záveru, že nedošlo k uzatvoreniu zmluvy, námietka žalobcu o nesprávnom závere okresného súdu, že zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru nemá vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia.

28. Odvolací súd pre úplnosť udáva, že pokiaľ odvolateľ namietal, že výška odplaty dohodnutá je primeraná, pretože za podstatné prevýšenie treba považuje také, ktoré je viac ako o 25 - 27 %, odvolací súd udáva, že priemerná RPMN bola 46,06 %, v zmluve 70,01 %, za podstatné prevýšenie treba považovať podľa odvolateľa také, ktoré je viac ako o 25 - 27 % vyššie od priemernej, ide o pomerný údaj, to znamená, ak by sa zvýšila RPMN len do 27 % od priemernej, odplata by bola podľa odvolateľa primeraná. Výška by musela byť 58,40 % (zo 46,06 je 27%, 12.44: 46,06 +12,58, nie teda vo výške 70,01 %, teda ide neprimeranú odplatu odporujúcu dobrým mravom, výška podstatne presahuje obvyklú.

29. Súd prvej inštancie správne priznal žalobkyni nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

30. Keďže argumentácia uvedená v odvolaní žalovaného nebola spôsobilá privodiť mu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, odvolací súd túto vyhodnotil ako nedôvodnú a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

31. Odvolací súd taktiež potvrdil výrok súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, keďže tento vykazoval vecnú správnosť a odvolateľ ho nenapadol konkrétnymi odvolacími dôvodmi.

32. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná a preto jej vzniklo proti žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

33. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh § 428 CSP).